

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 2Sžo/32/2016  
Identifikačné číslo spisu: 1015200628  
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200628.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: W. N., G. XXXX/XX, Z. Z., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-84/2014 zo 6. marca 2015, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/91/2015-57 z 25. novembra 2015, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/91/2015-57 z 25. novembra 2015 mení tak, že zrušuje rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-84/2014 zo 6. marca 2015, rozhodnutie riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 3725 z 20. apríla 2012, rozhodnutie Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. OdRŠS-47-11/2012 z 20. marca 2012 a rozhodnutie prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. ÚHL-45-3/2012 z 12. januára 2012, a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolanie žalobcu odmieta.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 181,90 eura na účet právneho zástupcu žalobcu do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/91/2015-57 z 25. novembra 2015 podľa § 250j ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-84/2014 zo 6. marca 2015 a vec vrátil

žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 355,73 eura.

Rozhodnutím náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-84/2014 zo 6. marca 2015 bol potvrdený personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 3725 z 20. apríla 2012, ktorým bol žalobca podľa § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 346/2005 Z. z.“) prepustený zo služobného pomeru, pričom jeho služobný pomer skončil dňa 30. júna 2012.

Dôvodom skončenia služobného pomeru žalobcu bola skutočnosť, že rozhodnutím prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. ÚHL-45-3/2012 z 12. januára 2012 (potvrdeným rozhodnutím Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. OdRŠS-47-11/2012 z 20. marca 2012) bol žalobca podľa § 85 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z. uznaný nespôsobilým vykonávať štátnu službu.

Krajský súd v Bratislave v súlade s § 245 ods. 1 OSP v rámci preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru preskúmal aj zákonnosť podkladového rozhodnutia Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. ObrŠS-47-11/2012 zo dňa 20. marca 2012, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. ÚHL-45-3/2012 zo dňa 12. januára 2012, týkajúce sa posúdenia zdravotného stavu žalobcu.

Podľa názoru krajského súdu prieskumná komisia Ministerstva obrany Slovenskej republiky pochybila, keď náležite neodôvodnila svoje rozhodnutie. Správny orgán musí v odôvodnení rozhodnutia uviesť nielen hodnotenie dôkazov, ktoré vykonal, ale musí reagovať aj na všetky návrhy, námietky a vyjadrenia účastníkov konania k podkladu rozhodnutia. Odôvodnenie musí byť dostatočne presvedčivé a musí obsahovať právne posúdenie veci, tzn. musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne závery. Rozhodnutie prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. ÚHL-45-3/2012 zo dňa 12. januára 2012 nie je dostatočne odôvodnené, a preto nemôže predstavovať podkladové rozhodnutie, z ktorého správne orgány vychádzali pri rozhodovaní o skončení služobného pomeru žalobcu. Prieskumná komisia v ňom neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mohli predstavovať právny základ pre záver o nespôsobilosti žalobcu vykonávať štátnu službu.

Za dostatočné odôvodnenie nemožno považovať samotné konštatovanie, že prieskumná komisia na základe zaslaných lekárskeho nálezov zistila zmeny zdravotnej spôsobilosti žalobcu na výkon štátnej služby profesionálneho vojaka, a rovnako ani odkaz, že všetky odborné vyšetrenia ako aj výsledky vyšetrení sú zaznamenané v zápisnici z rokovania prieskumnej komisie.

K námietke žalobcu ohľadne nevykonania lekárskej prehliadky za účelom posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti krajský súd uviedol, že žalobca sám zaviniť jej nevykonanie, nakoľko bol trikrát vyzvaný na dostavenie sa na rokovanie prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky, na čo reagoval ospravedlnením svojej neúčasti. Poukázal na to, že žalobca v liste z 5. januára 2012 požiadal, aby prieskumná komisia zasadla v jeho neprítomnosti a aby rozhodla na základe dokumentácie. Krajský súd tiež uviedol, že pri vyhodnotení zdravotnej spôsobilosti písmenom „D“ žalovanému zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť uviesť presnú značku choroby, názov a hodnotenie zdravotnej spôsobilosti s rozsahom poruchy zdravotného stavu.

Krajský súd poukázal na to, že rozhodnutím prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky o trvalej nespôsobilosti profesionálneho vojaka vykonávať štátnu službu boli príslušné správne orgány viazané, a preto vydaním personálneho rozkazu o skončení služobného pomeru žalobcu jeho prepustením zo štátnej služby postupovali v súlade s ustanovením § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z. Aj napriek tomu, že správne orgány sú viazané podkladovým rozhodnutím vydaným v

prieskumnom konaní a nie sú oprávnené posudzovať jeho správnosť, krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na akcesorický vzťah podkladového rozhodnutia, ktoré samostatne nepodlieha súdnemu prieskumu, je potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktoré bolo vydané na základe podkladového rozhodnutia nespĺňajúceho požiadavku riadneho odôvodnenia správneho rozhodnutia. Rozhodnutie predstavujúce podklad pre rozhodovanie o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru zasahuje do práva žalobcu na prácu zakotveného v Ústave Slovenskej republiky, a preto musí byť podľa názoru krajského súdu náležite odôvodnené. Žalovaný je na podklade rozsudku, ktorým je zrušené jeho rozhodnutie, oprávnený požiadať Ústrednú vojenskú lekársku komisiu Ministerstva obrany Slovenskej republiky o odstránenie nedostatkov rozhodnutia prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky tak, aby boli v rozhodnutí uvedené skutkové okolnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie (napr. odborné lekárske nálezy), a tiež úvahy, ktorými bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov. Až na základe záverov riadne odôvodneného podkladového rozhodnutia žalovaný ustáli, či bol v danom prípade naplnený dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z. Krajský súd uviedol, že až po rozhodnutí Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky o zdravotnej spôsobilosti, resp. nespôsobilosti žalobcu rozhodne žalovaný o odvolaní proti personálnemu rozkazu.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a žalobca.

Žalovaný vo svojom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol, eventuálne, aby zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na ustanovenia zákona č. 346/2005 Z. z. vzťahujúce sa na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka, ako aj na služobný predpis č. 51/2010 zo 17. júna 2010 o zložení, územnej pôsobnosti a rokovacom poriadku ústrednej vojenskej lekárskej komisie a prieskumných komisií (vydaný podľa § 87 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z.). Žalovaný namietal, že postup, na ktorý žalovaného zaviazal krajský súd, nie je možné realizovať. Uviedol, že rozhodnutia prieskumnej komisie a Ústrednej vojenskej lekárskej komisie, ktorými bol žalobca uznaný za nespôsobilého vykonávať štátnu službu, boli vydané postupom podľa správneho poriadku a po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť. Jediným spôsobom ich revízie by bolo použitie mimoriadnych opravných prostriedkov podľa správneho poriadku, pričom v prípade žalobcu nie je daný ani jeden z dôvodov na povolenie obnovy konania. S poukazom na ustanovenia § 62 ods. 1, § 63 ods. 3 a 4, § 65 ods. 1, § 68 ods. 1, § 69 ods. 1 správneho poriadku a ustanovenia § 22 ods. 1 a § 27 ods. 1 písm. e) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov žalovaný uviedol, že v súčasnej dobe nie je možné rozhodnutia prieskumnej komisie a Ústrednej vojenskej lekárskej komisie zmeniť.

Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného stotožnil s názorom žalovaného, že v súčasnosti neexistuje zákonný spôsob na zmenu podkladových rozhodnutí. Žalobca poukázal na to, že preskúmania podkladových rozhodnutí sa domáhal v samostatnom súdnom konaní (sp. zn. 5S/181/2012), v ktorom Krajský súd v Bratislave právoplatne rozhodol, že prieskumu nepodliehajú a možno ich preskúmať až v rámci konania, v ktorom budú preskúmané rozhodnutia vydané na ich podklade. Podľa názoru žalobcu jedinou možnosťou poskytnutia súdnej ochrany žalobcovi je zrušenie personálneho rozkazu riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 3725 z 20. apríla 2012 v spojení s rozhodnutím náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-84/2014 zo 6. marca 2015.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu uviedol, že rozhodnutím krajského súdu mu nebolo v celom rozsahu vyhovené, nakoľko krajský súd zrušil len rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu, a preto sa domáhal, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-84/2014 zo 6. marca 2015 v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 3725 z 20. apríla 2012.

Žalobca namietal, že ak súd dospel k záveru o nezákonnosti podkladového rozhodnutia prieskumnej komisie, nemôže zrušiť len rozhodnutie správneho orgánu druhého stupňa, pretože vadou trpí aj prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz č. 3725 z 20. apríla 2012, ktorý bol vydaný na základe rozhodnutia Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky z 20. marca 2012. Podľa žalobcu súd nemôže uložiť žalovanému, aby ten odstránil nedostatky podkladového rozhodnutia, pretože to je v rozpore s legitímnym očakávaním žalobcu na dovolanie sa rozhodnutia súdu v súlade s právnymi normami. Žalobca uviedol, že na základe judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neprináleží súdom ukladať úlohy týkajúce sa podkladového rozhodnutia. Žalovaný nemá podľa žalobcu žiadnu zákonnú možnosť požiadať Ústrednú vojenskú lekársku komisiu Ministerstva obrany Slovenskej republiky o odstránenie nedostatkov prvostupňového rozhodnutia prieskumnej komisie. Podľa žalobcu je v tejto súvislosti potrebné prihliadať na lehoty, v ktorých možno v súlade so správnym poriadkom odstrániť nedostatky prvostupňového rozhodnutia prieskumnej komisie. Žalobca podal podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 správneho poriadku, avšak minister obrany nápravu odmietol.

Žalobca tiež namietal nesprávne skutkové zistenia krajského súdu ohľadne lekárskej prehliadky. Uviedol, že správny orgán mal zákonné prostriedky na vynútenie žalobcovej osobnej účasti, ale neurobil tak, a ani iným spôsobom nebol preukázaný žalobcov odmietavý postoj k prieskumnému konaniu. Žalobca sa osobne dostavil pred druhostupňový správny orgán. Krajský súd podľa žalobcu neodôvodnil, prečo druhostupňový správny orgán nedodrжал ustanovenie § 84 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. Žalobca žiadal o jeho predvolanie pred prieskumnú komisiu cestou veliteľa, ktorý bol oprávnený nariadiť mu účasť na prieskumnom konaní v prvom stupni vyslaním na služobnú cestu. Namiesto toho správny orgán odporučil žalobcovi požiadať prieskumnú komisiu o posúdenie jeho zdravotnej spôsobilosti v neprítomnosti, napriek tomu, že zákon takúto možnosť nepozná. Žalobca tiež poukázal na nezákonné zaslanie originálnej zdravotnej dokumentácie prieskumnej komisii. Správny orgán si mal zdravotnú dokumentáciu zabezpečiť buď cestou nahliadnutia na posádkovej ambulancii alebo si vyžiadať výpis zo zdravotnej dokumentácie od poskytovateľa.

Žalobca namietal, že Ústredná vojenská lekárska komisia Ministerstva obrany Slovenskej republiky nevytvorila v druhostupňovom konaní dostatočný priestor na opätovné posúdenie zdravotného stavu žalobcu v podobe pracoviska na vykonanie lekárskej prehliadky. Žalobca sa pritom odvolával na lekárske správy, ktoré potvrdzovali zlepšenie jeho stavu, a preto mal správny orgán doplniť dokazovanie o odborné lekárske vyšetrenie žalobcu. Žalobca tiež tvrdil, že správny orgán mal v odôvodnení podradiť zdravotný stav žalobcu pod niektorú z diagnóz uvedených v prílohe č. 1 k výnosu Ministerstva obrany Slovenskej republiky a určiť rozsah poruchy.

Vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu žalovaný uviedol v podstate zhodnú argumentáciu s dôvodmi svojho odvolania proti rozsudku krajského súdu. Podľa jeho názoru rozhodnutia prieskumnej komisie a Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky o zdravotnej spôsobilosti bolo možné preskúmať postupom podľa § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko boli vydané podľa správneho poriadku. V súčasnosti neexistuje žiaden zákonný spôsob, akým by mohlo byť zmenené rozhodnutie Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky, a preto sa naň hľadí ako na zákonné a nemenné. Týmto rozhodnutím boli správne orgány viazané, a preto sú podľa názoru žalovaného rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru vydané v súlade s § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) a došiel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, t. j. orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Predmetom súdneho preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-84/2014 zo 6. marca 2015, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 3725 z 20. apríla 2012, o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z.

Podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z. služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak podľa právoplatného rozhodnutia prieskumnej komisie je trvalo nespôsobilý vykonávať štátnu službu.

Dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bolo uznanie žalobcu trvale nespôsobilým vykonávať štátnu službu podľa § 85 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z., a to rozhodnutím prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. ÚHL-45-3/2012 z 12. januára 2012 potvrdeným rozhodnutím Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. OdRŠS-47-11/2012 z 20. marca 2012.

Podľa ustanovenia § 85 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z. na základe výsledkov lekárskej prehliadky prieskumná komisia vydá písomné rozhodnutie o trvalej nespôsobilosti vykonávať štátnu službu s výrokom „Nespôsobilý vykonávať štátnu službu“.

Krajský súd v Bratislave v rámci preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru preskúmal aj zákonnosť rozhodnutia Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky o trvalej nespôsobilosti žalobcu vykonávať štátnu službu, nakoľko rozhodnutie o posúdení zdravotnej spôsobilosti profesionálneho vojaka vydané v prieskumnom konaní považoval krajský súd za podkladové rozhodnutie pre vydanie rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

Žalovaný v odvolaní namietal uvedený postup krajského súdu a mal za to, že rozhodnutia prieskumnej komisie a Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky o zdravotnej spôsobilosti podliehali samostatne súdному prieskumu postupom podľa § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko boli vydané podľa správneho poriadku.

Podľa ustanovenia § 245 ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

Podľa ustanovenia § 248 písm. b) OSP sudy nepreskúmajú rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznameniajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti.

Najvyšší súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného a súhlasí so závermi a postupom krajského súdu, ktorý rozhodnutie o nespôsobilosti žalobcu vykonávať štátnu službu posúdil ako podkladové rozhodnutie a v súlade s § 245 ods. 1 OSP ho preskúmal v rámci konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

Rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z. by vôbec nebolo vydané bez existencie rozhodnutia o nespôsobilosti žalobcu vykonávať štátnu službu. Ide tu o akcesorický vzťah preskúmaného rozhodnutia k rozhodnutiu podkladovému, pretože jeho vydanie bolo podmienené práve vydaním podkladového rozhodnutia nepodliehajúceho súdnemu prieskumu v správnom súdnictve (§ 248 písm. b) OSP). Rozhodnutie o nespôsobilosti žalobcu vykonávať štátnu službu je síce rozhodnutím, ktorého vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu žalobcu, samo o sebe však neznamená právnu prekážku výkonu povolania. Priamy negatívny účinok a relevantný zásah do práv žalobcu predstavuje až rozhodnutie o skončení služobného pomeru žalobcu. Preto až toto rozhodnutie je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve a v rámci tohto prieskumu je v spojení s ním preskúmané aj rozhodnutie, ktoré tvorilo záväzný podklad pre jeho vydanie.

Odvolačný súd sa v prejednávanej veci stotožňuje s názorom krajského súdu, že rozhodnutie prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky nie je náležite odôvodnené, a preto ani nemožno kvalifikovane posúdiť, či vo veci boli naplnené zákonné kritériá pre vydanie napadnutého rozhodnutia žalovaného. Nakoľko žalovaný k uvedeným meritórnym záverom krajského súdu nevzniesol v odvolaní žiadne námietky a polemiku, najvyšší súd zostáva pri konštatovaní súhlasu so záverom krajského súdu.

Po oboznámení sa s napadnutým rozhodnutím žalovaného a s predloženým administratívnym spisom dospeľ najvyšší súd v prejednávanej veci k záveru totožnému so záverom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nemožno považovať za zákonné, nakoľko vychádzalo z rozhodnutia, ktoré nespĺňa základné atribúty zákonnosti.

Pokiaľ žalovaný namietal, že podkladové rozhodnutie Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky je zákonné a nemenné, nakoľko neexistuje žiaden zákonný spôsob na jeho zmenu, najvyšší súd k tomu uvádza, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivosti, aby z bezprávia vzišlo právo. Rozhodnutia správnych orgánov podliehajú v súlade s generálnou klauzulou vyjadrenou v čl. 46 ods. 2 Ústavy slovenskej republiky preskúmaniu všeobecnými súdmi. Rozhodnutie o nespôsobilosti vykonávať štátnu službu, vydané v prejednávanej veci, podlieha súdnemu preskúmaniu v spojení s rozhodnutím o prepustení zo služobného pomeru ako jeho podkladové rozhodnutie. Ak súd dospeje k záveru o nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, ako tomu je v prejednávanej veci, potom zákonným následkom je zrušenie takéhoto rozhodnutia správneho orgánu a vrátenie mu veci na nové konanie a rozhodnutie.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 220 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že zrušil rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-84/2014 zo 6. marca 2015 v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 3725 z 20. apríla 2012, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru, ako aj rozhodnutie Ústrednej vojenskej lekárskej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. OdRŠS-47-11/2012 z 20. marca 2012 v spojení s rozhodnutím prieskumnej komisie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. ÚHL-45-3/2012 z 12. januára 2012, ktorým bol žalobca uznaný nespôsobilým vykonávať štátnu službu, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Úlohou správnych orgánov konajúcich v prejednávanej veci bude postupovať v zmysle vyššie uvedeného, v konaní dbať na dodržanie všetkých zákonných procesných postupov a tiež dbať na to, aby nimi vydané rozhodnutia boli náležite odôvodnené a dostatočne presvedčivé a zrozumiteľné.

Pokiaľ išlo o odvolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu, najvyšší súd v prvom rade posudzoval

otázku subjektívnej legitímácie na podanie odvolania a dospel k záveru, že žalobca nebol na podanie odvolania aktívne legítimovaný.

Podľa § 201 ods. 1 veta prvá OSP účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Zmyslom a účelom riadneho opravného prostriedku, ktorým je odvolanie, je možnosť, daná účastníkovi konania zákonom, domôcť sa nápravy, ak mu bola rozsudkom súdu prvého stupňa spôsobená ujma na jeho právach. To znamená, že nie každý účastník konania je oprávnený na podanie odvolania, ale len ten, do ktorého práv mohlo byť rozhodnutím súdu potenciálne zasiahnuté. Skutočnosť, či rozhodnutím súdu prvého stupňa bola účastníkovi konania spôsobená ujma na jeho právach sa posudzuje vo vzťahu k návrhu vo veci samej.

Žalobca zastáva názor, že krajský súd nevyhovel jeho návrhu v celom rozsahu, nakoľko krajský súd zrušil len rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu, pričom žalobca sa žalobou domáhal aj zrušenia prvostupňového rozhodnutia - personálneho rozkazu riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Po oboznámení sa s predloženým spisom najvyšší súd dospel k záveru, že aj keď doslovne nebolo návrhu žalobcu vyhovené v plnom rozsahu, v pravom slova zmysle však návrhu žalobcu vyhovené bolo. Zrušením rozhodnutia žalovaného nemohlo byť zasiahnuté do práv žalobcu, práve naopak, rozhodnutie súdu prvého stupňa je v žalobcov prospech. Aj keď krajský súd zrušil len rozhodnutie žalovaného, dôležité je, že personálny rozkaz (ako rozhodnutie prvého stupňa) nie je právoplatným rozhodnutím, ktoré by zasahovalo do práv žalobcu, a tiež nemožno opomenúť, že zrušením rozhodnutia krajský súd zároveň zaviazal žalovaného na nápravu nedostatkov zistených v preskúmvanej veci.

Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že krajský súd rozhodol v prospech žalobcu, napadnutým rozsudkom nemohlo byť negatívne zasiahnuté do jeho práv, z čoho vyplýva, že na strane žalobcu chýba subjektívna legitímácia na podanie odvolania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietol.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta druhá OSP v spojení s § 224 ods. 1 a 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, ktoré pozostávali z náhrady trov za poskytnuté právne služby v uplatnenom rozsahu:

- za 1 úkon právnej služby poskytnutý v roku 2016 (podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného) v sume 143 eur podľa § 11 ods. 4 veta prvá v spojení s § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) spolu s režijným paušálom v sume 8,58 eura podľa § 16 ods. 3 vyhlášky. Keďže právny zástupca žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, podľa § 18 ods. 3 vyhlášky sa priznaná odmena a náhrady zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, teda o sumu 30,32 eura. Celkové trovy poskytnutej právnej pomoci, ktoré v odvolacom konaní najvyšší súd priznal žalobcovi, predstavujú sumu 181,90 eura.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.